

VI. Podsumowanie

Ubezpieczenia są jedną z najważniejszych dziedzin gospodarki o niebagatelnym znaczeniu ze społecznego punktu widzenia. Tworzą mechanizm wspólnoty ryzyka złożonej z osób na nie narażonych, która wzmacnia więzi ekonomiczne i społeczne, a dzięki rozproszeniu ryzyka zapewnia świadczenie przewyższające wniesioną składkę.

Stosowanie ubezpieczeń w finansowaniu skutków zdarzeń losowych przyczynia się do stabilizacji sytuacji finansowej konsumenta i zapewnia skuteczniejsze oraz efektywniejsze zarządzanie ryzykiem.

Polski rynek ubezpieczeniowy jest częścią jednolitego rynku europejskiego i od 20 lat charakteryzuje się ponadprzeciętną dynamiką wzrostu składki, a przykłady innych rozwiniętych rynków europejskich pokazują, że istnieje wciąż duży potencjał rozwoju ubezpieczeń w Polsce. Potencjał ten może wyzwolić dobrze i konsekwentnie realizowana polityka państwa w zakresie partnerstwa publiczno-prywatnego wobec sektora ubezpieczeń.

Rynek ubezpieczeniowy podlega szczegółowym regulacjom dotyczącym wymogów wypłacalności oraz ochrony konsumenta. Nadzoruje go Komisja Nadzoru Finansowego.

Kształt i charakter polskiego rynku ubezpieczeniowego w dużym stopniu jest uzależniony od rozmiaru partnerstwa publiczno-prywatnego przy finansowaniu skutków różnorodnych zdarzeń losowych, w tym zakresu ubezpieczeń obowiązkowych oraz wykorzystania zakładów ubezpieczeń w realizacji polityki społecznej oraz w przyszłości sposobu finansowania skutków katastrof naturalnych.

Produkty ubezpieczeniowe stabilizują konsumpcję gospodarstw domowych, zapewniając odtworzenie zasobów materialnych m.in. w przypadku zaistnienia strat lub zaopatrując w środki w przypadku śmierci lub utraty zdolności do pracy żywiciela. Obniżający się poziom zabezpieczenia obywateli oferowanego przez państwo powoduje, że coraz więcej zależy od indywidualnej zapobiegliwości. Dlatego właściwie dopasowana ochrona ubezpieczeniowa staje się bardzo ważnym elementem systemu bezpieczeństwa finansowego.

Ubezpieczeni świadomi konstrukcji i przeznaczenia oferty ubezpieczeniowej w większym stopniu wykorzystują potencjał ubezpieczeń. To duże wyzwanie dla szeroko pojętej edukacji ubezpieczeniowej.

Ubezpieczenia są bardzo istotnym elementem strategii zarządzania ryzykiem w przedsiębiorstwach. Zakłady ubezpieczeń wymuszają zachowania prewencyjne zachęcające do innowacyjności. Ubezpieczenie korzystnie wpływa na świadome zarządzanie ryzykiem i przyczynia się do istotnego zwiększenia efektywności i skuteczności programów finansowania skutków zdarzeń losowych.

W ramach partnerstwa publiczno-prywatnego państwo wspiera rynek ubezpieczeniowy w celu zwiększenia skuteczności i efektywności realizowanej polityki gospodarczej i społecznej, poprzez:

- przejęcie przez podmioty prywatne niektórych zadań administracji państwowej,
- współorganizację finansowania określonych świadczeń,
- wspólne działania w zakresie identyfikacji i kwantyfikacji istotnych ryzyk.

Rynek ubezpieczeniowy spełnia szczególną rolę w finansowaniu skutków katastrof naturalnych z uwagi na wbudowany mechanizm kompensaty straty, wypracowany system likwidacji szkód (określania wielkości szkód i wysokości stosowanego odszkodowania) oraz nacisk na działania prewencyjne. Jednak ze względu na potencjalne ryzyko ogromnych odszkodowań, państwo winno inicjować tworzenie pooli ubezpieczeniowych lub zapewnić gwarancję wypłacenia odszkodowań.

Planowane i podejmowane przez państwo działania powinny wynikać z przemyślanej i spójnej polityki w zakresie ubezpieczeń, która tworzyłaby korzystny klimat dla rozwoju rynku ubezpieczeniowego oraz wykorzystywała twórczo mechanizm ubezpieczenia do realizacji własnych celów.